

Sygn. akt III U 23/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2014r. w Suwałkach

sprawy **C. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem C. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 grudnia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje C. B. prawo do emerytury od dnia 18 października 2013r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.12.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił C. B. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W tym zakresie organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od 07.04.1976r. do 01.09.1992r., ponieważ nazwa stanowiska pracy - betoniarz, pozostaje w sprzeczności z przepisami resortowymi, a ponadto wnioskodawca przedłożył kserokopię świadectwa pracy w warunkach szczególnych, która nie stanowi dowodu w sprawie.

W odwołaniu C. B. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, iż od 07.04.1976r. do 08.07.1996r. pracował w warunkach szkodliwych, co potwierdza świadectwo pracy w warunkach szczególnych. Decyzję ocenił jako krzywdzącą i wskazał, iż złożył wszystkie dokumenty jakimi dysponował.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zażądanie akt osobowych odwołującego, dotyczących spornego okresu pracy

w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O.. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji oraz wskazał, iż oryginał świadectwa pracy w warunkach szczególnych został odwołującemu się zwrócony wraz z decyzją o ustaleniu kapitału początkowego.

Sąd ustalił, co następuje:

C. B. (ur. (...)) po raz pierwszy z wnioskiem o emeryturę wystąpił w dniu 18.10.2010r. Decyzją z dnia 24.11.2010r. organ rentowy odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na nieudokumentowanie rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem ustalenia prawa do emerytury oraz niewykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy w Elku prawomocnym wyrokiem z dnia 12.01.2011r. sygn. akt X U 581/10 oddalił odwołanie C. B..

W dniu 28.10.2013r. odwołujący ponownie wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. wnioskodawca udowodnił 27 lat 4 miesiące 24 dni okresów składkowych. Organ rentowy nie uwzględnił żadnego okresu zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od 07.04.1976r. do 01.09.1992r. odwołujący był zatrudniony w (...)Przedsiębiorstwie (...) w O. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku betoniarza (świadectwo pracy k. 21 akt ZUS). Za ten okres dysponował świadectwem pracy w warunkach szczególnych (k. 23 akt ZUS), z którego wynikało, iż przez cały okres zatrudnienia zajmował stanowisko betoniarza. Organ rentowy nie uwzględnił tego dokumentu, a ponadto do ogólnego stażu nie zaliczył okresu od 15.11.1991r. do 01.09.1992r. z uwagi na brak informacji o zasiłkach chorobowych.

Pod kątem pracy w warunkach szczególnych rozważano okres pracy w (...) od 07.04.1976r. do 14.11.1991r. (15 lat 7 miesięcy 8 dni). Z akt osobowych wynika, iż przez cały okres zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko betoniarza. Potwierdzają to również zeznania świadków przesłuchanych w sprawie: M. D. (06:55-12:02), B. S. (12:23-15:45) i A. E. (16:04-18:00). Wszyscy świadkowie potwierdzali fakt zatrudnienia wnioskodawca w (...) w spornym okresie, jednak najbardziej miarodajne informacje na temat faktycznie wykonywanych czynności posiadał świadek M. D., który w spornym okresie pracował m.in. jako zbrojarz. Świadek ten z racji zajmowanego stanowiska wielokrotnie pracował z odwołującym w jednej parze, którą tworzył zbrojarz i betoniarz. (...) zajmowało się produkcją m.in. płyt chodnikowych, kręgów, obrzeży i krawężników. Betoniarz był odpowiedzialny za jakość betonu, który przygotowywał za pomocą betoniarki, następnie przekładał ręcznie do taczki lub pojemnika i przekładał do form np. płyty chodnikowej.

Powyższy okres uwzględniono w całości do stażu pracy w warunkach szczególnych. Z akt osobowych nie wynika, aby odwołujący korzystał z urlopu bezpłatnego lub miał dłuższą nieobecność w pracy. Ponadto z zeznań świadków wynika, iż przestoje w pracy były incydentalne i nie miały wpływu na tok prac betoniarzy.

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca - po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS

za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z ustaleń Sądu poczynionych na podstawie dokumentacji pracowniczej oraz zeznań świadków wynikało, iż w okresie od 07.04.1976r. do 14.11.1991r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako betoniarz. Takie czynności wykonywał również w okresie pominiętym przez ZUS – od 15.11.1991r. do 01.09.1992r., jednak okres uwzględniony przez Sąd był wystarczający do wykazania wymaganego przepisami stażu pracy w warunkach szczególnych.

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie należy podkreślić, iż z samej dokumentacji osobowej bezspornie wynika, iż wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia zajmował jedno stanowisko – betoniarza . Dokumentacji ta nie budziła wątpliwości, ani zastrzeżeń co do wiarygodności czy rzetelności. Dodać należy, iż zawierała również dokumenty obejmujące późniejszy okres zatrudnienia wnioskodawcy w Spółce (...), w której niezmiennie pracował jako betoniarz. Potwierdza to zatem stanowisko odwołującego, iż przez większość życia zawodowego wykonywał pracę betoniarza.

O prawdziwości twierdzeń wnioskodawcy oraz dokumentacji osobowej, w tym świadectwa pracy w warunkach szczególnych za sporny okres, świadczą również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Niewątpliwie najlepszą orientację na temat pracy odwołującego posiadał świadek M. D., który blisko z nim współpracował. Pozostali świadkowie potwierdzili fakt pracy wnioskodawcy w przedsiębiorstwie oraz to, że pracował również jako betoniarz. Jednak w przypadku świadków B. S. i A. E. należało uwzględnić fakt, iż nie byli oni bliskimi współpracownikami odwołującego, ani jego bezpośrednimi przełożonymi. Ma to o tyle istotne znaczenie, iż w zakładzie tym zatrudnionych było kilkaset osób. Z tego też powodu nie mogli posiadać tak precyzyjnych wiadomości, jak osoba bezpośrednio współpracująca z odwołującym.

Konkludując, powyższe stanowiło wystarczającą podstawę do uwzględnienia spornego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych w związku z zapisem w Wykazie A Dziale V poz. 4 – prace zbrojarskie i betoniarskie. Uwzględniony okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł ponad wymagane 15 lat i uprawnia C. B. do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt